

ELKS info

Nr 1, 17 februari 2023.

Kyrkligt informationsblad
från Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige (ELKS)
Red.: Kyrkoherde Sten Rydh, evluth.se

Tillsammans med kyrkobladen ”Livets Väg” och ”Korset och Kronan” kommer sporadiskt ett särskilt informationsblad att skickas ut. Det kan t.ex. gälla kyrkliga händelser, recensioner, utblick över samtiden eller svar på bibelfrågor.

I detta nummer ges information om utvecklingen inom den tyska konfessionella kyrkan SELK och då särskilt deras syn på kvinnliga präster. Men även den internationella gemenskapen ILC som SELK tillhör behandlas i viss mån.

SELK och Missourigemenskapen (ILC)

SELK (Selbständige Evangelisch-Lutherische Kirche) bildades år 1972 genom en sammanslagning av några konfessionellt lutherska kyrkor som bildats redan på 1800-talet. Bakgrunden var att den preussiska staten kring 1830 genomförde en tvångsunion mellan lutherska och reformerta kyrkor. Bibeltroende lutheraner valde då antingen att utvandra (till Australien och Amerika) eller att upprätta fristående konfessionella kyrkor, trots att dessa blev förföljda. Bland dem fanns (Die Ev.-Luth.) ”Freikirche”, som stod i kyrkogemenskap med den strikt konfessionella Missourisynoden i Amerika, vilken teologiskt leddes av de framstående teologerna C.F.W. Walther, Franz Pieper m.fl.

Under påverkan av ekumenismen på 1900-talet bildades i Tyskland år 1945 på unionismens grund den stora ”evangeliska” kyrkan EKD (Evangelische Kirche in Deutschland), vilken är mycket liberal i sin teologi. I den ingår både lutherska, reformerta och unierade delkyrkor. EKD består av ett tjugotal regionala landskyrkor med totalt 19,7 miljoner medlemmar. SELK vill däremot vara ett klart lutherskt alternativ till den liberala EKD. Om framväxten av de äldre lutherska frikyrkorna på 1800-talet skriver SELK på sin hemsida (selk.de, min övers.):

”Huvudorsaken var den fasta övertygelsen, att kyrkoläror som utesluter varandra inte kan ha hemorts rätt i en och samma kyrka [kursiverat av mig]. Detta gäller t.ex. för de olika lärorna bland lutheraner och reformerta om den heliga nattvarden. Det gällde alltså att säkra den lutherska kyrkans självständighet i fråga om bekännelse och gudstjänst. Då detta inte längre var möjligt ville lutheranerna (på nytt) uppnå självständighet i sin författning. Till uppkomsten av sådana lutherska kyrkor bidrog också den bibelkritiska teologin, vilken bredde ut sig från de statliga universiteten. En tredje orsak till den lutherska frikyrkobildningen var också myndigheternas övergrepp under den sista tredjedelen av 1800-talet mot de vedertagna kyrkliga rättigheterna. SELK bildades genom en sammanslutning år 1972 av några självständiga lutherska mindre kyrkor

inom förbundsländernas [dåvarande Västtysklands] område. År 1991 kom också den s.k. gammallutherska kyrkan i tidigare DDR med i SELK. Därmed är nästan alla konfessionellt lutherska minoritetskyrkor i Tyskland förenade i en kyrkoorganisation.”

Orden ”nästan alla” syftar på att det också finns striktare konfessionella kyrkor i Tyskland, vilka reagerat mot SELK:s nuvarande hållning. Dit hör bl.a. kyrkor som står i gemenskap med Wisconsinssynoden i USA och Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige (LBK). [Se hemsidan elfk.de] Dessa kyrkor tillhör den internationella organisationen CELC.

International Lutheran Council (ILC)

För att få en riktig bakgrund måste vi också ta hänsyn till det internationella nätverk (ILC) som SELK tillhör. SELK står i kyrkogemenskap med Missourisynoden i USA (LCMS) och ingår i den världsvida gemenskapen ILC (International Lutheran Council). ILC skriver på sin hemsida (ilc-online.org, min övers.):

”ILC är en växande världsvid gemenskap av konfessionellt lutherska kyrkosamfund, vilka förkunnar evangeliet om Jesus Kristus utifrån den ovillkorliga övertygelsen att den heliga Skrift är Guds inspirerade och ofelbara ord och att de lutherska bekännelseskrifterna (Konkordieboken) helt och hållet stämmer överens med Guds ord.”

ILC har både kyrkor som är medlemmar, sådana som är associerade medlemmar och ”övriga”. ILC i sig är inte en kyrka, men organisationen vill på olika sätt stödja och hjälpa de kyrkor som ingår. Man betonar följande uppgifter:

”ILC vill hjälpa och styrka medlemmarna i deras konfessionella vittnesbörd och mission. Man vill främja konfessionellt luthersk teologi och praxis med Jesus Kristus i centrum, både bland medlemskyrkorna och i hela världen.”

”ILC vill ... [fritt återgivet av mig]

- ge möjlighet till gemensamma studier av samtida teologiska frågor.
- ge ömsesidigt stöd och uppmuntran till kyrkornas ledning och hjälp i deras planering av missionsverksamheten.
- stärka den teologiska utbildningen genom konferenser och seminarier för teologer, lärare, missionspersonal och sådana som arbetar med hjälpverksamhet.
- underlätta samverkan mellan konfessionellt lutherska kyrkor genom utgivningen av ILC News.
- stimulera och underlätta förberedelser och utgivning av konfessionellt luthersk litteratur.”

Alla dessa uppgifter är sådant som enligt biblisk lära skall höra hemma inom den bibliska kyrkogemenskapen, där man är överens i läran i alla dess delar. Kyrkor som tillhör ILC i någon form, oavsett om de är formella medlemmar eller lösare anknutna, utövar alltså *de facto* kyrkogemenskap med varandra genom ovanstående aktiviteter. För att ingå i ett sådant nätverk måste man – om man troget vill följa Guds ord – ha samma lära och bekännelse i allt. Det som binder samman lutherska kyrkor i gemensamma kyrkliga aktiviteter måste vara det som SELK skrev om på sin hemsida: ”*övertygelsen, att kyrkoläror som utesluter varandra inte kan ha hemorts rätt i en och samma kyrka*”.

Att detta tyvärr inte gäller inom den världsvida ekumeniska rörelsen behöver inte påpekas. Det är sedan länge allmänt känt. Inom Kyrkornas Världsråd och Lutherska Världsförbundet m.fl. liknande organisationer samverkar olika kyrkor trots vitt skilda läror. Men så skall det enligt Bibeln och våra lutherska bekännelseskriterier inte vara. I Konkordieboken är man noga med att fastställa vad Bibeln lär i olika trosfrågor, och därefter klargör man också vilka falska läror som strider mot detta. När läroskillnader uppstår måste det avgöras vad som är rätt och fel enligt Guds ord. En kyrka eller en organisation av flera ingående kyrkor får inte ha motstridiga läror inom sin gemenskap. Konkordieboken säger:

”Fördenskull är det ett nödvändigt krav, att dessa omstridda artiklar med stöd av Guds ord och andra tillförlitliga skrifter så förklaras, att var och en, som förstår det, som hör den kristna tron till, må kunna beträffande de omstridda frågorna se, vilken mening som står i överensstämmelse med Guds ord och den kristna Augsburgska bekännelsen och vilken som icke gör det, och alla rättsinniga kristna, för vilka sanningen är dyrbar, må akta sig och taga sig till vara för de villfarelser och fördärvliga meningar som uppstått.” (inledningen till Solida Declaratio, SKB s. 542, Trigl. 848, 10)

Eftersom ILC bekänner sig till Bibeln som Guds ofelbara ord och Konkordiebokens lära måste vi utgå från att ILC och alla kyrkor inom detta nätverk också är noga med att ha en och samma biblisk lära. Detta var ju utgångspunkten för de konfessionellt lutherska kyrkorna som en gång i tiden reagerade mot unionismen och därför bildade fria kyrkor, där endast den bibliska läran hade hemortsrätt.

Hur är det nu med ILC och dess medlemskyrkor? Vi kan först konstatera att ILC har fört ekumeniska lärosamtal (dialog) med den romersk-katolska kyrkan sedan 2015. Man kan i och för sig föra vissa samtal även med motståndarna. Så disputerade Luther med Eck (1519) och andra katolska teologer i debatter och även genom stridsskrifter. Men den nuvarande vänliga formen av ekumenisk ”dialog” är något annat. Jag hoppas att kunna återkomma till detta senare, men vill nu bara påpeka att Missourisynoden, den ledande kyrkan inom ILC, alltifrån sin tillkomst på 1840-talet i många artiklar och i bekännelseform framhållit att påven verkligen är den i Skriften förutsagde Antikrist, som har tagit säte i Guds församling (2 Tess. 2) Detta var ”gamla Missouri” hållning och offentliga lära. Man får förutsätta att också ILC i sin dialog med Rom betonar detta idag!

Frågan om kvinnliga präster

En annan lärofråga som är högst aktuell inom ILC och SELK idag är frågan om kvinnan i kyrkan. I ”gamla Missouri” på Walthers och Piepers tid klargjordes med kraft den bibliska läran om man och kvinna i skapelsen, äktenskapet och kyrkan. Man och kvinna har olika, av Gud givna uppgifter. Enligt klara skriftställen skall kvinnan underordna sig mannen och därför inte råda över honom. Mannen å sin sida skall vara den som är ledande. Han skall beskydda kvinnan och utge sig själv för henne, såsom Kristus utgivit sig själv för församlingen. En konsekvens av denna lära är att kvinnan inte kan vara lärare (präst) i kyrkan eller inneha styrande funktioner där.

Kvinnan kan därför enligt Bibeln inte vara präst, biskop, teologisk kyrklig lärare eller inneha uppdrag som t.ex. ordförande i kyrkoråd eller kyrkostyrelse m.m. Bibelns klara ord lyder:

Ni hustrur, underordna er era män så som ni underordnar er Herren. En man är nämligen sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud och själv Frälsare för sin kropp. Så som församlingen underordnar sig Kristus, så ska kvinnorna i allt underordna sig sina män. Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den (Ef. 5:22-25).

Liksom i alla de heligas församlingar ska kvinnorna vara tysta i era församlingar. De får inte tala utan ska underordna sig, som också lagen säger. Vill de veta något ska de fråga sina män därhemma, för det är en skam för en kvinna att tala i församlingen (1 Kor. 14:33-35).

En kvinna ska i stillhet ta emot undervisning och helt underordna sig. Jag tillåter inte att en kvinna undervisar eller gör sig till herre över mannen, utan hon ska vara i stillhet, eftersom Adam skapades först och sedan Eva (1 Tim. 2:11-13).

Om någon gärna vill ha en församlingsledares tjänst (= biskops ämbete), så önskar han sig en god uppgift. En församlingsledare måste vara oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter, förståndig, aktad, gästfri och en god lärare... (1 Tim. 3:1ff).

Jag lämnade dig på Kreta för att du skulle ordna det som återstod och i varje stad insätta äldste (= präster) efter mina instruktioner. En äldste ska vara fläckfri, en enda kvinnas man... Församlingsledaren (=biskopen) ska som Guds förvaltare vara fläckfri. Han får inte vara självgod, inte häftig, inte missbruka vin, inte vara våldsam eller girig, utan gästfri, godhjärtad, förståndig, hederlig, gudfruktig och behärskad. Han ska hålla sig till lärans tillförlitliga ord, så att han både kan uppmuntra med sund undervisning och tillrättavisa motståndarna (Tit. 1:5-9).

SELK och kvinnliga präster

Inom SELK har frågan om kvinnliga präster länge debatterats. Man har sedan lång tid tillbaka haft en samtalsgrupp kring denna fråga, där deltagare med helt *olika lärouppfattningar* ingår. En del är motståndare till kvinnliga präster, andra önskar införa kvinnliga präster i kyrkan. I en rapport från kyrkoledningens sammanträde 10-12 november 2022 står det (övers. o kursiv. av mig):

”En tyngdpunkt vid sammanträdet intog samtalen kring temat ’kvinnlig ordination’. SELK har i sin grundordning fastslagit, att ämbetet att förvalta ord och sakrament bara kan delegeras till män, och man befinner sig sedan lång tid tillbaka i en rådgivningsprocess kring denna reglering. På senaste tiden har – också i samband med offentliga yttranden – ett ökat behov av samtal infunnit sig både beträffande innehåll och form beträffande den inomkyrkliga diskussionen. Vid kyrkoledningens samtal påpekades, att de som är för kvinnlig ordination omfattar en *läromening* som

avviker från den gällande läran. Det allmänna prästkonventet har beslutat, att det är acceptabelt att dessa från den gällande läran avvikande läromeningar finns och att de inte skall anses vara kyrkoskiljande” (Selk.info, dec. 2022, nr 492, s. 2).

Där presenterar också ”*Atlas om kvinnlig ordination. En del av en ny saklig diskussion.*” Till denna atlas hör också en presentationsvideo, som har tagits fram på begäran av ”superintendenternas kollegium” (motsvarande biskopsmötet) och kyrkoledningen. Om denna atlas heter det:

”*Atlas om kvinnlig ordination* skall nu vara en del av den nya, sakliga diskussionen som sedan årtionden förts om denna inom SELK så omstridda fråga. Den utgör ett erbjudande till tematisk behandling för församlingar och präster... I atlasen kan man i denna mångskiftande tematik hitta olika ’landskartor’ (temaområden) som man kan slå upp. Där finner man ’pro- och contra-argument’ direkt bredvid varandra. Där anges också olika fördomar och farhågor som bakgrund till debatten. Ensam eller i samtal med varandra kan man nu med denna ’atlas om kvinnlig ordination’ i handen fråga sig: Vad är det som övertygar mig mer eller mindre? Hur skall man vikta de enskilda argumenten? Vad är det jag saknar bland de bästa argumenten? Hur handskas vi med detta att mångfalden av åsikter försvårar en enkel lösning?”

Man tillåter alltså olika, mot varandra stridande *läromeningar*. I en av sina allra sista skrifter tog Luther upp denna fråga om s.k. *theologoumena* (teologiska åsikter). Han visar att sådana inte skall finnas i en biblisk kyrka. Läran skall vara entydig och klar.

Det skall också påpekas att SELK redan sedan länge har kvinnor på flera ledande positioner. Så har deras kyrkliga teologiska fakultet flera kvinnor som teologiska lärare, t.ex. *Andrea Grünhagen*, kyrkohistoria och Dr. *Anne-Katharina Neddens*, praktisk teologi. Grünhagen är också kallad som ”referent” för kyrka och teologi i Hannover och som ”ekumenisk referent” för hela SELK under 6 år framåt. Hon är också en av dem som tillsammans med tre präster tagit fram den nämnda atlasen.

Kommentar

SELK har givetvis ur mänsklig synpunkt precis som andra unionistiska kyrkor rätt att ha motstridiga läror inom sin kyrka. Man kan anta att de också så småningom kommer att införa kvinnliga präster. Detta är ju ingenting nytt. Så är det idag i de flesta samfund. Men det felaktiga och ohederliga är att man gör detta samtidigt som man påstår att man är en kyrka som på allvar *vill hålla fast vid Bibeln och den lutherska bekännelsen*. Detta har gjort och gör att fromma kristna människor tror att ”allt är väl ställt”.

Så står t.ex. den danska lutherska frikyrkan (DELFI) i kyrkogemenskap med SELK. Då pastor *Niels P. Grunnet* år 1855 grundade denna kyrka som en fristående konfessionellt luthersk kyrka var syftet att på största allvar i allt hålla fast vid Bibeln och den lutherska bekännelsen. När Grunnet kom i kontakt med dåvarande ”Freikirche” i Tyskland, som stod i kyrkogemenskap med Missouri och dess framstående, ortodoxe ledare C.F.W. Walther, var han oerhört ivrig i att noga ta reda på allt vad man där lärde. Resultatet blev den bästa tänkbara enighet. Grunnet och hans kyrka ingick i kyrkogemenskap med Freikirche och Missouri och det ledde till

många års riklig välsignelse. Men hur kan man idag i Danmark acceptera vad som händer inom SELK?

Vid mitten av 1900-talet kom tyvärr Missourisyndoden in i en svår teologisk kris. Man hade öppnat portarna på glänt för den liberala teologin. Fastän en återgång tycktes ske på 1970-talet lyckades man inte helt rensa ut surdegen som kommit in. Resultatet ser vi idag inom ILC och SELK. Danska frikyrkan (ELFK har också trots flera varningar valt att stanna kvar i gemenskap med SELK.

I Sverige finns också Missionsprovinsen, som kallar sig ”*Ett fritt stift för kristna i Sverige*”. Missionsprovinsen finns även i Finland och Norge. Dess olika organisationer är numera medlemmar i ILC. [se hemsidan ilc-online.org]

Även den tidigare klart konfessionella *Evangelisk-Lutherska Bekännelsekyrkan* (ELBK) står numera sedan 2005 i kyrkogemenskap med Danska frikyrkan. Detta framgår av hemsidan elbk.org under organisasjon-och-kyrka. Till grund för denna kyrkogemenskap finns också på samma hemsida ett omfattande dokument publicerat: ”*Nordisk FriKonferens: Enhedsdokument, Mars 2005*”. Det som tyvärr inte står är att den finska konfessionella kyrkan lämnade denna kyrkogemenskap när det visade sig att Danska frikyrkan inte bröt med SELK, vilket var en förutsättning för överenskommelsen! Men fortfarande står alltså ELBK i gemenskap med danska ELFK och genom dem med SELK i ett s.k. triangelförhållande. De står därmed också *de facto* också i kyrkogemenskap med ILC och Missionsprovinserna i Norden även om det inte är officiellt utsagt. ELBK står alltså i indirekt gemenskap med en kyrka (SELK) som ifrågasätter Bibelns rena och klara lära om prästämbetet. Helt annorlunda var det år 1994, då boken ”*Nattverden Ordet Embetet*” utkom (med utmärkta artiklar av Asbjørn Hjorthaug, Gunnar Edwardsson och Per Jonsson).

I nämnda överenskommelse står det om kvinnoprästfrågan följande:

”... för sin kyrka av Nya förbundet har [Gud] instiftat predikoämbetet eller herdeämbetet, vars uppgift är att predika evangelium och räcka sakramenten och därigenom vara herde för Guds hjord. Detta ämbete anförtror han genom sin församling till män som lämpar sig för ämbetet och kan sköta det (t ex Tit. 1: 5-9). Detta ämbete är inte tidsbegränsat eller kontraktstyst. Gud kallar inte heller kvinnor till detta ämbete (se t ex Apg. 1:20-21; 1 Kor. 14:33-38; 1 Tim. 2:11-3:2).”

Den enkla frågan är nu: Gäller detta fortfarande inom ELBK och Danska frikyrkan? Tar man denna bibliska fråga på allvar? Kan man stå kvar, år efter år, i gemenskap med SELK, som nu uppenbart förklarar att man har rätt att ha motstridande läror i denna lärofråga, trots att Bibeln här tydligt och klart lär att kvinnliga präster är förbjudet?

Måste man vara så sträng?

Från olika håll möts konfessionella lutheraner av denna fråga. Räcker det inte med att man är enig i de grundläggande bibliska lärofrågorna? Måste man verkligen vara överens i *hela den bibliska läran* för att kunna ha kyrkogemenskap? Man pekar då också på att de konfessionella kyrkorna är så små och att det blir svårt att underhålla prästerna, och att dessa har medlemmar som är utspridda på många platser och ofta

är helt ensamma som kyrkomedlemmar på sin ort. Om man däremot går samman med dem som ändå i huvudsak vill vara lutherska blir det möjligt att vara flera i församlingarna och lättare att ha en präst där man bor. Ungdomarna behöver också många kristna vänner, vilket är svårt i små, konfessionella församlingar. Det blir också många stridigheter om vad som är den rätta bibliska läran, vilket man kan undgå genom att vara mera "vidsynt".

Svaret på dessa synpunkter är att vi varken får vara strängare eller mer toleranta i fråga om kyrkogemenskapen än vad Bibeln själv är. Onödiga tvister måste undvikas. Vi skall aldrig strida om ord eller om tolkningar av olika bibelställen där man ändå är överens om själva läran. Vi skall vara mycket toleranta mot olika kyrkors seder och bruk så länge de inte strider mot Bibeln eller införs på grund av att motståndarna kräver det. Men annorlunda är det med själva läran. Det finns bara *en enda* tydlig och klar biblisk *sanning*, uppenbarad i tydliga och klara bibelställen. Detta var en huvudsak under reformationen: *sola scriptura*, Skriften allena. Aposteln lär att även "*lite surdeg syrar hela degen*" (Gal. 5:9). Apostlamötet i Jerusalem kunde inte acceptera kravet på omskärelse av hedningarna trots att detta ledde till svåra splittringar inom de kristna församlingarna. Detta krav stred mot Bibelns lära. Jesus lärde att vi skall gå ut i hela världen, förkunna evangelium, döpa och lära "*allt vad han har befallt*" (Matt. 28:18-20). Paulus undervisade prästerna i Efesus ingående och sade då: "Därför betygar jag i dag för er att jag inte är skyldig till någons blod, för jag har inte tvekat att förkunna för er *hela Guds vilja och plan*" (Apg. 20:26-27).

Johannes skriver: "Om någon kommer till er och inte har med sig *denna lära* ska ni inte ta emot honom" (2 Joh. v. 10). Paulus skriver: "Jag uppmanar er, bröder, att se upp för dem som skapar splittring och väcker anstöt *mot den lära som ni har fått undervisning i*. Håll er borta från dem" (Rom. 16:17). Allt detta går tillbaka på Jesu egna ord: "*Akta er för de falska profeterna*. De kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är de rovlystna vargar." (Matt. 7:15). Fårakläderna är de många vackra och goda lärorna som dessa präster också predikar. Men rovlystnaden kommer av att de också lär sådant som strider mot Bibelns rena och klara lära. När de driver sådana falska läror är de vargar hur lika får de än är. När t.ex. SELK pläderar för att de som accepterar kvinnliga präster skall få vara kvar i kyrkan i samförstånd, är det detsamma som att säga att några vargar också får vara kvar i fårahuset. Hur det sedan går vet varje bonde som fått sina får rivna av vargen, ja, detta vet de alltför väl.

Det finns tyvärr en stor godtrogenhet även bland s.k. konservativa lutheraner idag. Så var det inte på reformationstiden. Luther skrev upprört att de som ville ha samförstånd och samexistens mellan präster, vilka hade motstridande läror, var värre än de som lärde falskt och ändå uppriktigt *kämpade* för sin sak. En luthersk teolog måste göra som Luther så ofta framhöll: först ge fåren den rätta födan och sedan också kämpa mot vargen. Detta lär oss aposteln med orden: "*Han [prästen, biskopen] ska hålla sig till lärans tillförlitliga ord, så att han både kan uppmuntra med sund undervisning och tillrättavisa motståndarna*" (Tit. 1:9). Av denna orsak kallade också den i sann mening konfessionelle teologen C.F.W. Walther sin teologiska tidskrift för "*Lehre und Wehre*" (Lära och värn/värja). Den som endast lär det rätta är ingen god teolog, skriver Luther många gånger. Det är endast den som på rätt sätt förmår att *både* ge

fåren den mat de behöver *och* samtidigt med heligt allvar kämpa mot vargen varhelst han dyker upp.

Om man nu istället följer exemplet från SELK går man i unionismens avskräckande fotspår. Genom att sända ut denna ”atlas” som både argumenterar för och emot kvinnliga präster åstadkommer man bara ännu större förvirring i församlingarna. Det visar att prästerna och ledarna i SELK är inbördes oeniga och osäkra om vad Bibeln lär. Om vi t.ex. i vår kyrka skulle sända ut en ”atlas” med argument för och emot barndopet eller treenigheten (eller någon annan lärofråga) och uppmana alla att diskutera frågan skulle församlingarnas medlemmar genast undra: ”*Vet inte våra präster vad som är biblisk sanning om barndopet och treenigheten?*” Man skulle snart förstå att prästerna själva inte vet vad de skall tro och bekänna eller att de inte längre bryr sig. Tänk om vi skulle ha en kommission där vi i årtal diskuterade dopfrågan fram och tillbaka! Så löste man en gång denna fråga inom vissa av 1800-talets väckelserörelser. Den kyrka frikyrka som då bildade, Svenska Missionsförbundet, hade inom sig olika dopuppfattningar. När man inte kunde komma överens bestämde man att medlemmarna fick ha vilken dopuppfattning som helst... Idag har detta vidgats till ”Equmenia-kyrkan” som är än mera unionistisk, vilket framgår av namnet (se <https://equmeniakyrkan.se/>).

Följden inom SELK blir kanske att man i ämbetsfrågan – som tidigare i Svenska kyrkan – har årtal av inre strider om kvinnliga präster tills majoriteten till sist förklarar att inga nya kvinnopräst-motståndare får prästvigas. Från början utlovade man s.k. samvetsfrihet i en särskild klausul. De bekännelsetrogna (som organiserade sig i ”Kyrklig Samling kring Bibeln och Bekännelsen”) hade tyvärr en felaktig uppfattning i läran om kyrkogemenskapen. Om de hade förstått denna lära rätt skulle de aldrig ha gått med på någon samexistens utan lämnat den falska kyrkan som infört kvinnliga präster. Där fanns ju också sedan gammalt många andra villolärer. Skriften säger ju. ”Gå ut ifrån dem!” (2 Kor. 6:17) Det var inte först 1958 som villolära kom in i svenska kyrkan, vilket jag tidigare har visat i artiklarna om ”S:t Martin och Svenska kyrkan”. [Se Korset och Kronan, nr 113-127, elks.se]

När de ”mer konservativa” inom SELK nu accepterar samförståndets filosofi gör de det i direkt strid mot Guds ord. De skulle istället bestämt ha hållit fast vid sin egen kyrkas bekännelse (där man öppet deklarerar att kvinnliga präster strider mot Bibelns lära) och krävt att de som är *för* kvinnliga präster *lämnar kyrkan*. Bibeln lär ju att vi skall bedriva en sådan lärotukt, även om det inte passar för moderna öron och påstådda ömma samveten. Det som är den verkliga surdegen inom SELK är just bristen på lärotukt. Man framhåller i stället om och om igen i sina skrivelser att det är samförstånd man vill ha. Man vill inte strida om läran utan i lugn och ro argumentera för och emot. Vad vill man uppnå med detta? Man väljer att försöka lösa lärokonflikter på sitt eget sätt utan att tillämpa den klara och tydliga metod som Skriften själv anvisar. Men deras metod är densamma som om fåren skulle inbjuda vargen till lugna och fridsamma samtal... Har de inte läst sagan om vargen och killingarna?

Följden blir också att man inte håller sin egen lära särskilt högt. Man anser den inte vara en dyrbar klenod som till varje pris skall bevaras och försvaras. I mänskliga frågor är kompromiss ofta en god lösning. När det gäller sådana saker får vi ha olika

uppfattningar och om vi kan lösa problemen genom att ge och ta och kompromissa, kan det ofta leda till något gott. Men, säger Luther, detta gäller bara *livet*. När det gäller *läran* måste jag göra min panna hård som sten. Då får jag inte ge efter en enda millimeter. Detta är både apostlarnas, fornkyrkans och reformationens tydliga uppfattning. Vi skulle aldrig ha haft någon god evangelisk-luthersk kyrka i flera hundra år om reformationens ledare hade handlat som man idag gör inom SELK. Detta kan inte nog understrykas.

Aposteln Petrus skriver:

"Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord" (1 Petr. 4:10-11).

Om detta må vi bedja. För detta må vi kämpa och strida. För Guds ords sanning skall vi också vara beredda att lida och dö.

*Vi kan ju inte göra något **mot sanningen**, utan bara **för sanningen** (2 Kor. 13:8)*

* * *

Kyrkoherde Sten Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige
ELKS
evluth.se
sten.rydh@gmail.com